

Jaký by měl být?

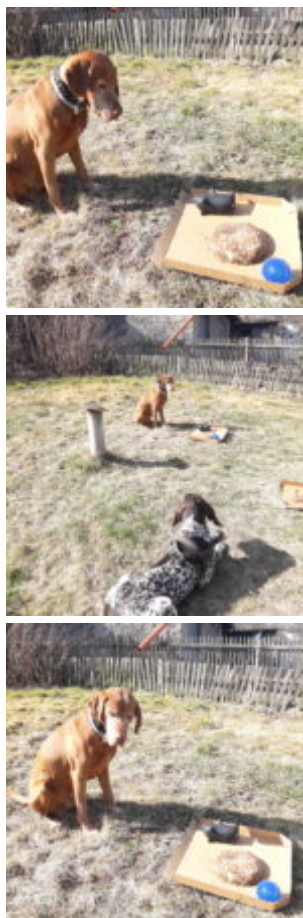
No především a hlavně vyvedený, že jo. A to přesně tenhle den byl.

27. března, kdy se před osmi lety narodil můj milovaný Rumíček, bylo jedním slovem nádherně. Den jako vymalovaný a usměvavý, stejně jako ten rezatej pumprdlík. Netušil, že ho čeká, jako každoročně, oslavička, ale radoval se už od rána. Aby ne, vyrazili všichni s páníkem hezky hnedle brzo ráno na pořádnou prochajdu. Museli brzo ráno, protože pánika pak čekalo stavění. Přidružil se k nám zase pan zedník a tak to jedem ve velkém. Chlapi nahazují, bouraj, smějou se mi a já vařím. Pro nás obědy a pro oslavence.....dortika.

Vypadalo to tentokrát, že z oslavování moc nebude, díky kurvavíru. Páč kde seženete plyšáka, když nikam nemůžete a kde koupíte vepřový nožičky, když do řeznictví nemůžete? Enemže Koláče si poradilo. Vyvzpomněla jsem si, že mám bokem jeden žužlopichlobalonek a při nakupování v rohlíku jsem se pořádně rozhlídla v jejich masným oddělení a vylovila jsem tam v sekci Zachraň jídlo jedny játra a jedno kolínko. To, když pěkně povařím šécko, bude dort jak malina. Jak řekla, tak udělala a tudíž mohla v neděli dopoledne nachystat Rumíčkově oslavování.

Protože jsem prosírává, udělala jsem ještě jeden malej dortik i pro flekatou neoslavenkyni, neb jsem za á) nechtěla, aby jí to bylo líto ☹Ach, to zatracený polidšťování, co? Ovšem řekněte mi poctivě, ešivá by prostě druhému psu opravdu nebylo líto, že jeho parták dostane takovou porci dobroty a on by se na to měl jen dívat. I když by pak dostal taky. Jenže to on v ten moment neví.

V Prahé a nebo už i tady v Domečku, kdy byl vždy oslavenec na předání darůch v předsíni, to bylo jiný. Já jsem ale tentokrát hodlala podávat dortika venku na zahradě a užít si to prostě společně. No a za bé, kdyby tam ten malej dortík pro neoslavenkyni nebyl, nebyl by takovej prostor pro to, aby si to Rumoušek užil v klidu. Takže měla i Tali svoje a tudíž neprudila, nehýkala, nesmýkala s sebou, zkrátka bylo to v klidu (povšimněte si, že servírováno bylo na svátečním porculánu po babičce ☹☹) :

Povšimněte si, prosím, také rozdílů ve stolování. Zatímco oslavenec distinktuovaně ochutnává a poté civilizovaně stoluje, tak to hovado flekatý..... nodivím se, že nevdechla i ten papundekl od pizzy: ☐

https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2022/03/20220327_111940-1.mp4

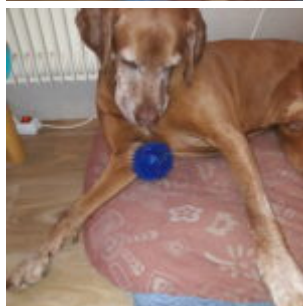
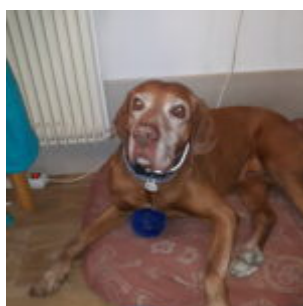
Vzhledem k tomu, že nechci, aby z Rumíčka byl klustý péf, byl mu dort následně odebrán a ponechán na potom. Překvapil mě, že si musel ešče honem, honem kousnout, než to odnesu a ukradnul mi kus dortika z ruky. U něj naprosto nevídaná věc. Asi se mi ten dort hodně povedl ☐

A povedl se mi okavidně i dárek - že to není plyšák jako vždycky, vůůbec nevadilo:

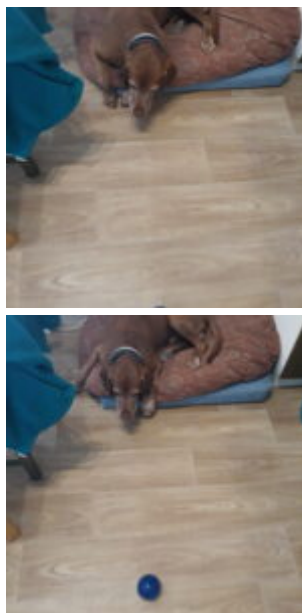
https://zrzavec.com.cz/wp-content/uploads/2022/03/20220327_112353-1.mp4

Prasátko následně zabavila Taliprd a zatímco Rumoušek si něžně žužlal balonek, ona jako

pominutá jezdila zahradou sééém a tááám a troubila a prděla na prasátko do všech stran. Zahradní oslava se tedy vyloženě povedla. Pokračovala pak chvíli ešče doma, kam si Rumoušek zašel dáchnout. Aby mu náhodou balonek někdo /kdo asi?/ nečórnul vzal si ho s sebou a schoval si ho na pelíšek.

Když se pak probudil, museli jsme zase čutat balonek, byl ale děsně unavenej, tak prej bude chytat jen na pelíšku ☐

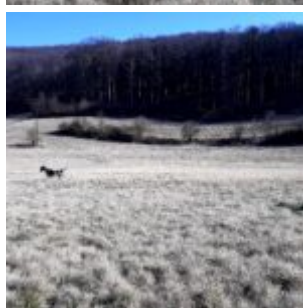
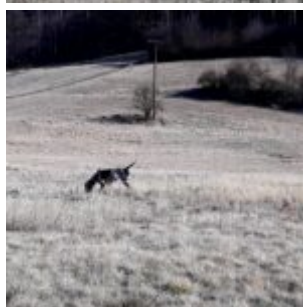
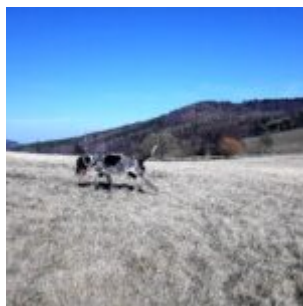

A byl před námi éééšče celej ten krásnej den. A jak udělat radost oslavenci? No, že si s ním budete hrát. A jak udělat oslavenci obří radost? Že si s ním budete hrát se žužlopichlobalonkem. A navíc tak, jak oslavenec chce. Takže jsem hodně času stála ve svažité části zahrady, kde jsem vykopávala rezatýmu brankáři míček, aby on mi ho pouštěl zpátky. Společnost nám tam dělal hýkavý flekatý osel, kterej prej "Taky cy!" a dovalil se s čakýtem. Páč prase už umordoval tak, že prdět přestalo. Spokojenost na všech stranách.

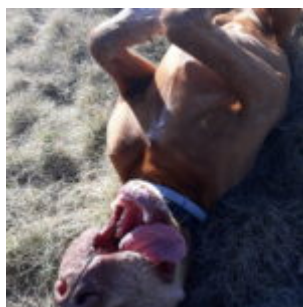
A odpoledne jsme si vyrazili ven. Já prvně zase po kovidákovi. Neměla jsem v úmyslu pochodovat nějaký dálky, ale že dojdu enem tak málo, to mě nenapadlo. Ovšem Koláče míní a tělo mění. Takže když jsem došla dolů k pastvinám, usoudila jsem, že bude moudřejší se už do dalších větších akcí nepouštět.

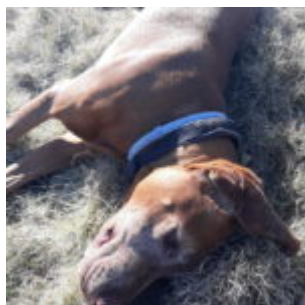
Ještě, že byl tak krásnej den. Sluníčko fachalo a tak jsem si složila mikinu, co jsem měla kolem pasu pro případ, že by mi bylo chladno a uvelebila se v kostřavě. Tak jako jsme to udělaly ondynoj, když tu byla Peťa AP. Kostřava dělá naducaný polštáře a tím pádem krásně izoluje od země. Takže v tomhle místě už dávno neplatí, že meze jsou ještě studený. Nejsou. Jsou pěkně vyhřátý. Louky teda, ne meze, to je fakt.

Ještě než jsme sem došli, stihli jsme si hezky po ohařsku zaaportýrovat a i si míčkem zablblnout. Tak jsem ani nemusela mít výčitky, že se budem placatit na místě. A podle všeho to i ohaři uvítali. Tali si zpočátku cárala kolem nás

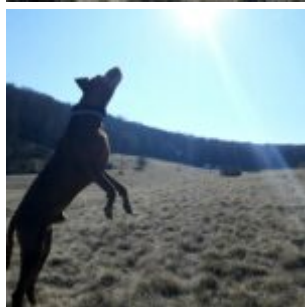

a my tak měli možnost s Rumajzlíkem oslavencem si hrát a taky se pěkně pomordovat. Páč, co by to bylo za narozeninovej den, kdybychom se nepoprali, že jo.

Pak jsem sáhla do ledvinky a vytáhla pár pamlsku a zahráli si odhazovanou. Což znamená, že odhodíte pamlska do trávy, čoklidi si ho musí najít a pak běží honem k vám, páč ví, že když přiběhne, poletí vzápětí další. Nebo takhle. Ti inteligentní to vědí. Ti tupější na to ešče úplně nepřišli a tak se vždycky teda nařítí, odběhnou za odhozeným pamlskem a tak možná v jednom z tisíce případů jim dojde, že když doběhnou bez volání zase k vám, tak poletí další pamlsek. Který z ohařů patří do kterýho tábora asi upřesňovat nemusím □ a tak zpočátku běhal hlavně Rumíček.

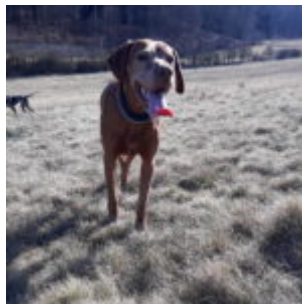
Pak i Tali postupně objevila kouzlo týchle hry. Pro pánika výborná zábavička, sedíte a házíte miniaturní dobrůtky a čoklidi lítaj.

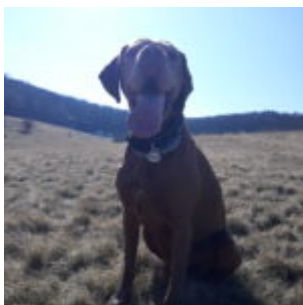
Ale! Abyste si nemysleli, že je honim jak nadmutý kozenky, tak helejte, že umíme i odpočívat:

Narozeninový den

A tak myslím, že můžu říct, že měl ten Rumoušek moc pěkný narozeninový den, ne?

Mám tu ještě dvě fotky z toho dne a jen pevně doufám, že nevyjadřují názor oslavence na to, jak jsme to oslavili ☹ ☹

Byl z oslavování tak uondáni, že s sebou pleskli na pelíšky a odmítali se jakkoliv hnout . S výjimkou večere, pochopitelně. Ale s večerním venčením se prej máme jít bodnout ☹